

Pečení 2009

aneb

Úplný konec roku 2009 ...

Pečení 09

13. - 14.12.

Letos se zadařilo a pečení opravdu bude. Sice musíme posunout termín, ale to se sfoukne.

Zato osazenstvo bude zajímavé. Tak především tady bude Šnek. Pak se na nějakou dobu přijde podívat Jana. Jako další přítomná bude Eva. Pak její sestra Hanka. K tomu jejich maminka Vendulka. Do toho táta Petr. Už teda né jejich. Ten bude mít s sebou potomkyně Petru a Silvii a na závěr já, Dig.

Co se příprav týká, je to letos záležitost Hanky. Dostala ode mě haldu podkladů, dodala něco svého, a pak následovaly dny plné výpočtů. Dig.

Podklady? Tomu říkáš podklady? Tý haldě nesrozumitelných tabulek? Dej kdokoliu tam nade mnou, ať už to nikdy nemusím zažít! Rozpočítávat porce na uvečeři, pjjff, to je skorem věda... Hak.

Po nich z Hanky vypadl rozpočet. Až sem to šlo až nápadně hladce. Pak se dělalo něco, do čeho jsem neviděl. Pochopil jsem, že se připravovala těsta, která musejí odležet. Dig.

Ještě předním se trochu zmatečně chodilo po okolních i neokolních obchodech a vybíralo a přebíralo a pak zaplatila hromada všeho, co jsme potřebovali, (možná i nepotřebovali :-)). Ani se nám ta halda nevešla do auta, a tak jsme já s Hankou jeli domů hromadnou dopravou. Evk.

Co se týče příprav těsta, nic se nedělalo předem. Vše až hezky na místě... Ale já osobně ještě nesmím opomenout psychickou přípravu. Ta u mě proběhla, ale moc platná nebyla... Hak.

To by mě zajímalo, jak probíhá taková psychická příprava na akci pečení? Já jsem prostě tři dny nejedl a nepil, protože jsem trochu tušil, že to bude akce nejen o pečení. Ale taky třeba o ochutnávání a možná i přejídání se. Šnk.

Tolik v kostce přípravy.

A je to tu. Sobota 13. 12. Ráno. Sraz je v devět. Touto dobou měl Šnek 13 hodin zpoždění. Ano, je to pro něj opravdu netypické. Měl dorazit v pátek ve 20 hodin. Něco se stalo a zatím ještě neopustil Plzeň. Však on nám vysvětlí, co se semlelo. Takže opravdu vás jsme tu byli tři. Eva, Hanka a já. Shodou náhod jsme tu všichni ze věčerejška na dnešek spali. A za pár minut se začali trousit ostatní.

Nastal obvyklý mumraj, který doprovází větší počet lidí. Jsme tu kromě Šneka vlastně všichni. Pomalu se rozděluje, kdo bude na čem pracovat, což velmi zmatečně dělá Hanka. Ano, je to první akce tohoto druhu pod jejím vedením a tak nezřídka využívá zkušeností a znalostí maminky Vendulky. Práce se zvolna rozbíhají, pochopitelně narůstá počet a intenzita legráček a srandiček. Tedy u nás přerostlíků. Sestry potomkyně jsou ze všeho poněkud vyjukané a příliš nekomunikují.

Největší úspěch sklídil Petr se svými pralinkami. Ano, tušíte správně, že obyčejné pralinky by v nás vzbudily nadšení skoro stejné, jako příjezd tramvaje po náměstí I.P.Pavlova... Tyhle pralinky jsou stavebnice. Opravdu. Mají vždy párové díly samostatně

balené. Jedny jsou duté čokoládové figurky a druhé láhev rumu. Jak se to sestavuje? Úplně jednoduše – zvládně i průměrný podnapilec. Vezme se čokoládová figurka, vybalí se z obalů, zkontroluje se, zda není "píchlá", ukousne se jí hlava, vezme se flaška s rumem, otevře se, a rum se naleje do zbytku figurky. Tím je montáž ukončena. A pak následuje to radostnější – konzumace. Ale ani tato část není bez nástrah. Rum se musí opatrně odpíjet a čokoláda velmi opatrně odkusovat. A protože figurky z této šarže nebyly příliš kapalnotěsné a co víc, mizerně držely pohromadě, nezbyvalo, než vkládat pralinky do úst celé. Na druhou stranu je to vynikající prostředek jak přinutit zdráhavce dát si panáka celého najednou. Jinak hrozí, že se „sklenička“ rozpadne a dotyčný (á) bude zlit (á) jak zákon káže.

S Petrem a pralinkami jsme byli umístěni do obýváku, bylo nám nasypáno formiček a nakázáno namačkávat. Co se děje v ostatních místnostech nevidíme. Ale je slyšet halas a všeobecné veselí. Tu a tam se na nás někdo přijde podívat, Jana sezobla nějakou tu pralinku a hlavně nám všichni chodili radit, jak máme namačkávat.

Dig.

No já bych spíš řekl, že chodili ochutnávat pralinky a né radit.

Pek.

Doufám si konstatovat, že já se pralinkám úspěšně ujhla... To by totiž jinak dopadlo zcela jinak. Já raději ujídala díky na stavení (ujídala, ne upíjela! Z toho snad jasně vyplývá, že jsem ujídala figurky a ne uchlastávala láhve!)

Hak.

Však já také spíše ujídala. Ale když si člověk hodně rychle všimnul při nalévání rumu do figurky, že lahvička s plachetnicí má přeci jen větší obsah, tak bylo hned jasné, že se všechen rum do figurky nevejde. A přeci nenecháme zbylý samotný rum v láhvi. Však by tento rum mohl upadnout do deprese a do pocitu méněcenosti a v osamocení by se nám psychicky zhroutil ze strachu, že už ho nikdo nebude chtít.

Šnk.

Mezi tím se slečny potomkyně rozkoukaly a Hanka je rozdávaděla. A snad díky tomu jsme měli možnost vidět, jak ... prská křeček.

Celé se to seběhlo tak, že jedna z Petrových pralinek nebyla úplně vyprázdněná. A jedna z dívenek ji nic netušíc uchopila a celou nacpala do pusy. Skousla, podruhé skousla, polkla, ztuhla, chvíli nevěděla, znovu polkla, naštěstí už všechno, a následně velmi překvapeně vyprskla. Pak pronášela slova jako „fůůůů“ a podobně, za nezřízeného veselí všech, kteří scénu shlédli.

A to už se z kuchyně začínala linout vůně. Trouba už nějakou dobu jede naplno a náhledem zjišťuji, že je několik plechů venku z trouby a tetelí se nad nimi vzduch.

A okolo se hněte a hňácá a vyvalují se těsta (ku podivu se nevyvaluje nikdo z přítomných), vykrajuje se... a trouba nestíhá. Když to jde dobře, jsou uvnitř dva plechy. To

opravdu není mnoho. Dříve, díky přídavné troubě byly vždy v ohřevu plechy tři. To se to panečku dělalo! Teď to došlo tak daleko, že se kromě hnětení vše zastavilo. Polotovary nebylo kam dávat. Čímž vznikl stoj a prostor ke konzumaci dalších pralinky.

Dig.

A tady jsme tuším začali s ochutnávkou vaječňáku...

Pek.

A je tu Šnek. Je všeobecně nadšeně vítán. Aby ne! Vždyť má zpoždění teprve 16 hodin. Jojo, přesnost je ctností Králů, že... Ani si nestačil odložit a už konzumuje pralinku. Návod k použití surovin pobral během cesty z kuchyně do obývacího a viditelně bleskově pochopil. To jo, to on se ruemu nikdy nebrání...

Dig.

Rumová pralinka je vynikající vynález. Zatím jsem teda znal jen beta verzi pralinky, kterou můžete normálně koupit v obchodech. A teď jsem poznal už ostrou verzi, o hodně vylepšenou a zdokonalenou. A mážu vám říci, že lepší pralinky jsem v životě nejedl nebo vlastně nepil.

Pak byl zapřažen. Namačkával s námi těsta do formiček.

Dig.

„Nazdar lidi, jéé tady je krásně.“ Krásně to tu voní, krásné ženy a plotny... Je sobota poledne a já se hlásím do služby. A ani nevím proč, ale měl jsem nějak implementováno do své paměti, že akce Pečení je až od soboty a né už od pátku. A proto až v sobotu ráno přijdu na autobusové nádraží a můj oblíbený žlutý autobus z Plzně na Zličín je už obsazený. Proto čekám v místním bufetu hodinu na další. Do Prahy chci totiž jet, a vždycky jezdím žlutým autobusem. Teda pokud nejedu bílým automobilem nebo modrým kolem. Prostě musím žlutým autobusem. A ne jinak! Stejně jako na Šumavě vždy mažu na běžky modrý vosk, tak do Prahy vždy jezdím žlutým autobusem. Tak to by bylo o mých oblíbených barvách zatím dost a jde se péct, teda namačkávat něco do něčeho. Prostě těsto do formičky a tvářit se, že stavba vosích hníz je mým každodenním okultním rituálem.

Šnk.

Jo, to on namačkával, včelí úly... totiž myslím že jeden a stále dokola, jelikož se mu pokaždé z formičky nechtělo ven... tomu těstu. Poté co i pár dalších "cukrářů" zjistilo, že krajiny neúspěch není nešikovností Šneka, ale nějakou chybou těsta, bylo toto čmsí doladěno a odsunuto do chaldničky.

Pek.

Pane bože, s tímto materiálem mám pracovat. Bože, vidíš to? :-)))

Šnk.

Mezi tím slečny potomkyně úspěšně ničily Hanku. Velmi úspěšně. Hanka totiž oplývá mládím osmnácti let a ještě nezná jak to funguje s dětmi. Dig.

Douolím si poznamenat - ještě že to ve svém stáří (!) osmnácti let neznám...

My, co jsme prošli procesem pro výchovu malých teroristů víme, že mají energie na rozdávání, jsou nezničitelní, velmi rychle regenerují a udržet jejich pozornost lze pouze tím, že se s nimi drží krok. Což je prakticky vyloučené. Následkem této neznalosti se Hanka pohybuje značně pomalu a je neustále ověšená oběma potomkyněmi. Což neustále způsobuje všeobecnou vřavu.

A tak jsme se procukrovali až k obědu. A protože jsme již řádně slad'oučící, chtělo by to změnu. Až sem si to pamatuji velmi dobře. Avšak dál je to poněkud slabší. Že by to byla těma pralinkama?

Dig.

Takže k obědu byly špagety s jakousi směsí kečupu a salámu, navrch sypané sýrem. Nutno podotknout, že jsem byl potomkyněmi úmyslně přejeden, jelikož mi každá z nich přenechala více než polovinu své porce.

Pek.

Byly to špagety na milánský způsob, jediný co umím uvařit. ☺ Teda ještě umím čaj, pomocí rychlovarky. Petr byl fakt dobřej, tolik špaget spořádat...

Evk.

No, ono to s tím vařením oběda taky nebylo jen tak. Je pravda, že naše kuchyně je velká, ale ani tak nedokáže pojmout pečení v takovémto stylu a ještě přípravu oběda pro takovou tlupu. Ale Eva to vyřešila po svém.

Dig.

To je pravda, naše kuchyně je sice velká, ale hrnce zatím malé. A uvařit špagety pro tolik lidí si žádá ty hrnce velké. Je dobře, že moji rodiče bydlí tak blízko a ti jsou na tom co do vybavení velkých hrnců a kastrolů o moc lépe než my. Takže jsem vzala suroviny, náklad'ák (tašku na kolečkách) a

vyrazila uvařit špagety tam. Povedlo se. Jen byl ještě problém, jak dostat ty velké hrnce do náklad'áku. Ale pomohl táta a provázek a pak už jenom tradá do Polský a nandat na talíře a může se hodovat.

Evk.

Ano, oběd byl silný zážitek. ještě nikdy jsem neviděl špagety tak rád. Přecijen ten cukr všude kolem...

Dig.

Je pravda že situaci po obědě si moc nepamatuji ani já (že by pralinky měly až takovou účinnost?), ale faktem je, že potomkyně dostihly Diga, a nutily ho at je saltem háže na postel, také se na něj věšely a zkoušely jak dlouho je unese, což ho vydatně vyčerpávalo. Ostatně potomkyně dostihly odpoledne téměř každého, kdo se ocitl v jejich dosahu, s výjimkou mé osoby, jelikož tatinka si může užít kdykoli. Naštěstí si Petra všimla barevné hudby a dostala nápad, že by se mohla uspořádat diskotéka. Její nápad byl přijat, jelikož jsme se mylně domnívali, že diskotéka děti zabaví a udolá (zrada byla v tom, že chtěly tančit i s námi), takže byl k vidění tančící Šnek, jednu chvíli i já a tuším že i Hanka.

Pek.

Tak tato informace mě nutí ke vzpomínání, zdali nějaká ta lahvička rumu přeci jen jaksi neuyschla v mé přítomnosti, neboť tohle si velice úspěšně nepamatuji a jen doufám, že jsem se "tanečního reje" moc nezúčastňovala. To by nebylo zrouna bezpečně.

Hak.

To už se chýlilo k večeru, a po poměrně sladkém dni (s výjimkou špaget), jsme s nadšením uvítali studené obložené talíře a k nim trochu vínka. A poté přišel zlatý hřeb večera, totiž Šnekova přednáška o Africe.

Pek.

Ještě než začala přednáška se někde po obědě a před Afrikou nějak našel čas a upletly se i vánočky. Dokonce se mi podařilo si i nakonec rozmotat ruce a vánočky se úspěšně upekly. A poté, před přednáškou, kde se uzal, tu se uzal, nejspíše pěšky dorazil i Honza - můj táta. Přišel, aby si odvedl mamku do její oblíbené postýlky, kterou odmítla vyměnit za spacák (No, ne že bych se jí divila, ale přeci jen, já jsem více zvyklá ☺). Pak již začala přednáška, mnou (po zjištění, že bude velice očekávaná. Během ní bylo sice občas potřeba uklidnit dráčstvo (ehm, promiňte, mírná deformace) - uklidnit Petru a Silvi, ale dle mého názoru se jindy rozdouděně dáblíce chovaly mírně a poklidně.

Hak.

Ně, že by Šnek byl nějaký znalec demografie, morfologie, historie a jiných ...fjů, ...logií a ... orií, ale byl se nám projet, kluk zlatá, po Africe na kole v rámci své Expedice. Nutno podotknout, že celou přednášku docela hnal ale i tak to trvalo skoro 3 hodiny. Obrázků bylo hodně, povídání ještě víc, prostě paráda...

Dig.

Tady nesmím opomenout jednu věc... Šneku, můj obdiv a úcta tobě! Neboť tento tvůj výkon je pro mne - naprostého necyklistu (či jak nás chodce nazývají ☺), něčím nepředstavitelným a neuvěřitelným! Ačkoliv přednáška trvala tři hodiny (vážně??), vůbec by mi nevadilo sedět u ní déle. Šnek mi

*laskavě dovolil použít některé jeho fotky jakožto předlohu k mým obrázkům, za což mu chci ještě jednou poděkovat! A opravdu, obdivuhodný výkon Šneku (ačkoliv nebyl první a nejspíše ani poslední)!
Hak.*

Jaký nepředstavitelný a neuvěřitelný výkon? Já jen chci ukázat, že na kole se dá začít v každém věku. A to dokonce i v tvém „stáří“ 18 let. Opravdu to jde, jde o to se jen nadchnout. A pak už to jde, teda jede samo. Věříš, že díky jistému zdravotnímu handicapu jsem byl nocyklista až do nějakých 19 let? A pak jsem pomalu začal. První jízda po Plzni, první jízda na Šumavu, první jízda do Rakouska, první jízda na Ukrajinu, první jízda do Turecka, první jízda do Afriky... Kolik těch prvních jízd ještě bude? Ale jinak samozřejmě děkuji za poklonu. Dobře se na ni dívá, dobře se poslouchá, dobře se čte. Prostě taková poklona dělá prostě dobře. ☺ ☺ (A jinak já a každý jiný Indián nocyklistům říká: „Ten, který ještě nepochopil“) ☺

Po přednášce (kterou musím doporučit všem, co ji ještě neměli možnost zažít) nás opustila Jana a Vendulka (ta s tím, že nás ráno přijede probudit a dokopat k další činnosti). Já jsem sebral potomkyně a pod záminkou důkladné hygieny, je trochu zdržel v koupelně, zatímco ostatní jim chystali překvapení. Budou dnes, 13. prosince při venkovní teplotě -3°C stanovat.... uprostřed pokoje. Tak to se mně nikdy nestalo...

*Stan byl s nadšením uvítán, ale spát se jim tedy moc nechtělo... obzvláště když zapínání stanu na zip je v dosahu a dá se s ním blbnout... Po asi půl hodince potomkyně usnuly tvrdým spánkem a zbytek osazenstva zasedl v kuchyni u lahvičky vína (já osobně se zaujetím sledoval, jak Hanka kreslí) povídání a vyprávění příhod z cest i od jinud. Všichni jsme byli příjemně utahaní a po dopití lahve, následoval přesun do stanovených spacích míst.
Pek.*

*Ano, ano, noční posez a alespoň nějaká chvilka pro mou oblíbenou činnost - kreslení. Ačkoliv mi to vůbec nejde, jakýmsi tajemným kouzlem mě to stále baví. A tak když se našla chvilka, vyhrabala jsem pastelky a poslouchajíc historky, jsem ničila dřívě čistý papír. Pak byl společně odsouhlasen konec dne a šlo se spát.
Hak.*

Dobrou noc.

Pek.

Ráno 14.12. neděle.

Ráno jsem jako první vstal já, spolu se Šnekem.

Pek.

Jo! Jsou to ranní strašidla! Vstávají ještě dlouho před kuropěním... Dig.

**Šnek nás hned po ránu opustil, což jsem zavínil já, tím že jsem mu dohodil opravu PC mé kamarádky.
Pek.**

Firma Jaroslav Král - Computer Emergency Service - prodej a servis výpočetní techniky je vám vždy k službám a ráda splní vaše touhy. To vám povídám. Sice poněkud nevyspalý, ale vstávající do krásného nedělního rána jsem netušil, jakou krásnou zákaznici potkám na druhém konci Prahy... Mám pocit že má firma bude muset v nejbližších dnech expandovat i do Prahy.

Šneku, Šneku. Tebe ty ženský jednou zničej!

Dig.

Chvilku poté se do kuchyně začali trousit ostatní, a během snídane dorazila Vendulka, takže snídane povolna přešla v činnost tvorby cukroví. Po nějaké době se probudily i potomkyně.

Pek.

Ale teda ze spacáků se jim velmi nechtělo... Abych je dostal ven a mohl složit a uklidit stan, musel jsem ho rozebrat i s nimi uvnitř.

Dig.

Začali jsme lepit linecké, ořechy, a dělat další dokončovací práce. Také proběhl druhý pokus o výrobu včelých úlů, jelikož se stále nedařilo, byly předělány na rumové kuličky. Během dokončovacích prací se vrátil Šnek a zapojil se do procesu.

Pek.

Ano, Šnek se zapojil a vznikla z toho nová cukrářská technika - šnekování, aneb slepování Be-Be sušenek připraveným krémíčkem v úhlednou to roládku. A ba že mu to šlo pěkně... Až... Jistě, bez háčku by to nešlo - ty špekáčky sis opravdu mohl Šnečku odpustit. Ještě dnes mi při vzpomínce na nejlepší koření k cukroví běhá mráz po zádech... i jinde!

Hak.

Ale proč? Vždyť Šnek chtěl jenom kombinovat Be-Be sušenky, salám, hořčici, párek, špekáčky a tataru... Co z toho ti nechutná?

Dig.

Hmmm, vlastně mi chutná všechno... Ale poněkud rozděleně! Bebe sušenky si uystačí samy...

Hak.

Až do oběda probíhaly cukrářské práce,

tropily se blbiny, popijel se vaječňák a také víno, a pod záminkou aby se potomkyně nenudily, se promítaly pohádky.

*Potom v jedné nestřežené chvílce propukl oběd. Opět našťestí nesladký. Tentokrát se podávala sekaná. A potomkyně nezklamaly. Zase se mě pokusily udělat tlustým. Je to mor, tohle dojidání...
Pek.*

No, mně se oběd velmi líbil. Bylo to dobré, bylo toho akorát ☺... jenom spát se mi pak chtělo. Ale to oni ne! Krátce po jídle se šlo zase patlat. A tak se cukrařilo,

až najednou Hanka řekla "Dost, konec!" To byl signál k ukončování rozdělaného. Dig.

*To jsem opravdu řekla? To jsem určitě nebyla já, já nic, já muzi... ech, já student ☺
Hak.*

Když bylo vše hotovo, došlo na dělení našich výtvorů, čehož se ujala Hanka a začala poctivě rozpočítávat vzniklé cukroví.

V ten moment mi došlo, že jsem zapoměl doma krabičky. Během rozdávání bylo dopito víno, a pak byl nejvyšší čas vyrazit směr domov. Aby kvůli nám Dig nemusel litat několikrát odemykat, odcházel jsem s potomkyněmi spolu se Šnekem. Když už jsme vystupovali z metra, zvonil náhle telefon... volal Dig, že jsme cosi zapomněli v lednici a jestli se můžu vrátit. Naložil jsem tedy potomkyně do auta a přijeli jsme pro zapomenutou roládu z Albertek a byl jsem překvapen dárkem. Pek.

Od Ježiška!

Dig.

Cestu jsem využil k tomu, abych Digovi zapůjčil slibovanou knihu o pramenech řek. A to je asi tak vše...

Akce to byla nadmíru dobrá a už teď se potomkyně těší, jak příští rok opět zdevastují veškeré osazenstvo akce Pečení 2010. Pek.

Zbytek osazenstva dostal k večeři sekanou, hebík a hořčici tečkovanou, někdo bez teček. To podle chuti. Evk.

A to byl vlastně předposlední hřebík do rakve Pečení 2009...

Dig.

Nabíraly se síly u filmu a pak následoval úklid a po něm úklid a pak to stačilo jen uklidit a padnout do postele. Ještě před tím jsme s Digem vyprovodili a vypustili zbytek osazenstva. A v noci se mi honilo hlavou, co všechno budu muset přes rok dokoupit do kuchyně, jen nevím kam to všechno naskládám, není toho zrovna málo. Evk.

Ačkoli jsem se z mírného stresu dostala až kdesi u večeře, tahle akce se mi líbila. A pokud budu tvorem rozumným, využiji prožitých zkušeností a využiji je na příští pečení... Snad... Všechny musím ale pochválit za obětavou pomoc! Šnek se opravdu u rolád pečlivě snažil, Petr poctivě mazal a slepoval linecké a kdo uť co ještě, Dig se především uplatnil u kuliček, pokud mi paměť trochu ještě slouží, ale i u ostatních prací plnil zadané úkoly velice svědomitě (především co se konzumace pralinek týče, ale u tom se angažovali ve velké míře i již dříve zmínění). Jana se sice míhla jen jeden den, ale její pomoc byla velice prospěšná a uťána. Evič zajistil důležité hamupapu a mamka, ehm, tak bez ní by to dle mě ani nešlo. Silvie a Petra se zas velice rády ujaly role rozptylovaček a zabránily tak tomu, abychom se z věčného patlání a matlání lehce nezbláznili @. Tak na dalším pečení? Já doufám, že ano! Hak.

Za sebe musím napsat, že tohle Pečení bylo jedno z nejklidnějších, nejpohodovějších a beze ztrát. Všem zúčastněným děkuji a přeji nejen dobrou chuť, ale i to, aby tyto výdobytky nestrašily nekde v miskách ještě v květnu... Dig.

Jojo, pěkná akcička to byla. Můžu vám říci, že když jsem v neděli v podvečer přijel domů do Plzně, dal jsem si teplou koupel, uvařil čaj s rumem, zapnul počítač a začel se do e-mailových, facebookovských a jiných virtuálních zpráv a začal jsem tak trochu ochutnávat, cože jsem si to vlastně přivezl z akce Pečení 2009. Asi tak po hodině koukám, že první krabice cukroví je prázdná. A vánoce až za dva týdny..... ☺ Však vy už tušíte, jak to dopadlo, že? Šnk.

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Hanka (Hak), Dig (Dig), Petr (Pek), Šnek (Šnk), Evík (Evk), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha.

Tak a to je úplně všechno. A to nejen pro tohle pečení, ale i pro celý rok 2009. Ale končí jen proto, aby mohl nový ročník začít. Tak vzhůru do roku 2010...

© Hell's Tour_{club} 2009
kolektiv autorů:
Dig & Šnk & Pek & Hak.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstouclub.cz